víc, ne… ké dobré. Korna… 72c, žlutá 70c, oves bušl 45c, pšenice 75c a 80c, dle jakosti. Seno tuna $12, vojtěška $15, tucet vajec 35c. Také hovězí dobytek má dobrou cenu. Zimní pšenice jsou pěkné, neb na nich paseme již 2 měsíce, což uspoří mnoho krmení. Měsíc listopad jsme měli mnoho dešťů až do 15. prosince přešlo a při tom bylo dosti teplo, tak že je půda v dobrém stavu, tak se každý raduje na příští rok. Přeji všem čtenářům a čtenářkám šťastný a veselý Nový Rok!

Frank Kysela.

BOWMAN, N. Dak., dne 26 prosince 1913. — Srdečný pozdrav na ctěnou redakci tohoto listu a též i na všechny odběratele, kterým přeji šťastný a veselý tento nastávající rok. Přeji jim, aby se k nám lépe zachoval s tou čtrnáctkou, nežli ten s tou třináctkou. — Musím se také zmínit o našem začátku na farmě a pak o tom, co mne přimělo k tomuto dopisu. Také jsme zatoužili hledati štěstí za mořem jako mnozí jiní, protože se nám v Čechách štěstí vyhýbalo. Tak jsem se vydal na cestu se svými 18-letým synem. Matku s dvanáctiletým synem a šestiletou dcerou jsme nechali v Čechách. Přijeli jsme do Minnesoty právě před vánocemi, kdy jest nejhorší čas pro práci. Ale přece jsme práci dostali, totiž já u Adolfa Bíska na celý rok za 130 dollarů a syn u Jana Bíska též za 130 dollarů. Jakou jsme měli radost, když jsme dostali tolik peněz, jen že dlouho netrvala, když jsme poznali po čase, že děláme takřka za polovičku. Tak syn po žních práci opustil a šel mlátit a později se chytl truhlaření, tak že mu peníze rychleji přibývaly. Za rok a půl jsme vyplatili matce cestu a pak už syn dělal pro sebe. Potom si tady v té Sibíři zabral pozemek, který předloni prodal a je nyní raději v rentu u Troy, kam my se také hodláme stěhovat. My jsme zatím zůstali pracovat na farmě u Jana Čermáka přes léto. Já měl $24, žena pak $10. Práce bylo dost, neboť on měl 4 čtvrti, tak se dřelo od slunka východu do slunka západu a ještě déle. Pak se nám to znechutilo, protože jsme byli oba stejně unaveni a tak jsme odešli než vypršel čas. Pak jsme šli k Lepeškovům na 2 měsíce. Já měl $25, žena $13. Potom jsme si sjednali ve městě byt a na jaře jsem odejel a dělal jsem na trati a později na pile. Potom syn o nás psal, abychom jeli za ním, tak jsme jeli na zimu, když došla na pile práce. Mysli-li jsme si, že to bude jako jinde, ale byli jsme velmi překvapeni pohedem na ty drňáky. Syn měl domek sotva pro sebe. Na štěstí tam byl jeden prázdný, jenž patřil jakémusi Ebovi, který nechal státi dům a stroje a šel pryč. S dobrým se potázal. Byli jsme tam do jara a co teď? Bylo tam 40 akrů uděláno, tak Eby psal, abych to osí na půl. Když jsme neměli potah, nemohli jsme nic dělat. Taky jsme se s dobrým potázali, poněvadž byla by naše námaha marna. Šli jsme dělat do hotelu. Já myl nádobí, žena prala. Tak jsme tam byli přes léto, barák jsme zamkli a do chlívku jsme si nasadili slepice. V neděli měla žena volno, tak jim došla založit vody a krmivo na celý týden. Měli jsme to jen 3 míle, tak jsem to někdy v noci přecestoval zase … dvě s… dosti. Usmyslili … budeme farmařit. … koupili zase jedno …25 dollarů na dluh, syn … pomohl osíti a ruka Páně nám požehnala, že jsme nedostali ani klásek. Eby přišel o padesát dollarů a my o více. Tak jsme dělali seno. Žena seděla na sekačce, já vodil koně za uzdy, holka zdvihala šuplík. Hříbata se splašila, jaký rámus to za nimi dělalo. Později chodili již lépe. Třetí se opodál pásl v trávě s krávou, kterou jsme si vypracovali v hotelu. To bylo naše živobytí. A kuřat jsme měli plný chlév. Krmení na zimu jsme měli dost, když nebyla tráva, sekal jsem sám ruský bodlák, na tom si kráva i koně v zimě pochutnávaly. V zimě jsme si koupili čtvrtého koně a ještě dvě krávy na dluh, najali jsme si 4 míle 120 akrů, a s jara jsme to zasili na obou místech. Pšenice byla pěkná. Každý říkal, abych se pojistil a tak mi jeden soused půjčil. V pondělí jsem se pojistil a ve středu přišli sekáči a za minut bylo jen strniště. Tak jsme dostali 300 dollarů. Obilí se ještě vzkřísilo, ale už to za mnoho nestálo. Byla to jen zuna. Tak poněkud jsme si poplatili dluh a měli jsme naději na příští rok. To byla jedna nehoda. Přišli jsme o koně a syn nám nedal kupovat jiného, že tu bez toho dlouho nebudeme. Na jaře že nám jednoho půjčí. Tak dobrá, z jara jsme zasili a měli jsme z toho radost, jaké máme pěkné koně, neb nám syn nechal hřebnou kobylu, 8letou za 200 dollarů. Když jsem je dal s tím jedním hříbětem k sobě, dostával jsem za ně $600 a za druhé $400. Ale kde pak, já bych je byl nedal ani za ne na světě. Pak jsme dělali seno a udělali jsme ho se ženou a děvčetem pořádný stoh. Dali jsme si je blízko chléva, aby to v zimě bylo blíže nosit. Měli jsme z toho radost, jen že naše radost dlouho netrvala. Večer dne 16. července jsme dodělali stoh, a koně jsme nechali ve chlévě, poněvadž vylézaly mraky. Asi o 11. hodině rozpoutala se bouře, při které udeřilo do stáje. V malé chvíli bylo všechno v jednom ohni. Tak v malé chvíli jsme byli zbaveni zase všeho: koně, kšíry, seno, sýpka i s ovsem, vše shořelo. Zbyla nám jenom hromádka popele a 4 ohořelé špalky. Každý, kdo má jen trochu citu v těle, snadno si může pomyslit, jak nám asi bylo při pohledu na tu spoustu. Nevěděli jsme, co dělat. Žně na krku a koně shořeli! Kdybychom byli mladší, byli bychom šli raději pro jiného pracovat, než takhle farmařit a k tomu na rentu, kde musi i jsme zaplatit i za to seno, co shořelo. Když jsme neměli peněz, vzal si markyč na vazač. Tak jsme byli nuceni koupiti koně na žně. Koupili jsme 4 za 500 dollarů na dluh s domněnkou, že to zaplatíme až po žních. Avšak následkem sucha jsme sklidili málo, že nemůžeme koně zaplatiti ani se odtud dostat. A k tomu teď na nás bankéř naléhá, abychom koně zaplatili, z nichž už nám také jeden pošel. Co jsme již dali, o to bychom také přišli. Kdo to někdy zkusil, snadno tomu uvěří. Jsme s tím celí pryč. Tady od nás jeden farmář se to dověděl, tak mi napsal, abych si tam přišel, že mi půjčí a také mně půjčil 100 dollarů. Zaplať Pán Bůh, jako kdyby mi je dal. Tak ještě potřebujeme asi $120. Syn by nám rád pomohl, ale když také nemá, přišel tu také o všecko. Každý, kdo může, odtud utíká a pozemek nechá ležet. Zlý osud nás strašně pronásleduje a nepřeji žádnému, aby zakusil to. …obra … n roce. O… vše… popřáti celému person… čtenářům a čtenářkám, vždyť oni jsou taky naše. Tak ta třináctka je skoro pryč a jestli nepřijde nic neobyčejného, tak nás tu přece zbude hodný houfek na tu čtrnáctku. Na Nový Rok ať každý řekne: Dobré k nám a zlé pryč! a tak zase budeme chráněni proti všemu zlému. Od Nového Roku musíme říkati, jen kdyby se uvedla ozimka a až ji budeme míti jistou, tak musíme říkati to, co bychom všichni rádi, jen aby byla aspoň za jeden dollar, jestli ne víc a pak zase nám nebude žádné zle, jíst bude co a když budou dollary, pak nám nalijou i v hospodě. Jen asi budeme musit křičet, aby to velké sucho šlo pryč. My, co jsme letos byli v Minnesotě, měli jsme příležitost vidět ten rozdíl. Kde mají temperenc, ani tam nemají dosti lidu k vzdělání svých pozemků. V Dakotách je stejná věc. Místo orání tam jen diskují a zase podle toho sklízí. Pro saloon by měl býti každý člověk, který nezávidí ani sám sobě. Ale také saloonici musí trochu obrátit, neb dnes je jich hodně, kteří pomáhají si zavírati saloony sami. Ale do toho žádnému nic není. Komu tam nesvědčí, ať se drží z něho. Také se musím zmínit, o tom, jak se nám líbilo v Minnesotě. Byl jsem tam já a moje druhá polovice a švakr, mé manželky bratr. Krajina je na pohled dosti pěkná, ale samý písek, promíchaný černým prachem. Místy tam měli kornu dosti hezkou, místy jenom korníčku. Ale mohu upřímně říci, že nás přece Minnesota sklamala. My jsme si ji stále představovali jako krajinu s velkými lány pšenice, ovsa a oni tam zatím měli lány bramborů a žito skoro napořád smíchané na polovici s ovsem. Brambory tam měli pěkné, ale ty já moc rád nejím a nerad vybírám a tak jsme se zase vrátili domů s přáním se tam ještě někdy podívat a trochu déle se tam zdržet. Teď bych si tam přál býti a zaloviti si tam v těch Minnesotských lesích, neb jsem tam viděl hodně velkých ptáků. Myslím, že to byli bažanti. Tuhle jsem četl v jistém časopise, jak jeden honec svačil na padlém stromu a když se najedl, šel po stromu ke kořenům a tam viděl ležet medvěda a byl to chlapík nejméně 360-liberní. V pušce prý měl ptačí broky, tak třesoucíma se rukama vyndal náboj a vložil tam kuli na jelena, přikradl se opatrně ke chlupáči, vstřelil mu hlaveň do ucha a nyní Bum! Flintu prý upustil hned při ráně a utíkal a chvílemi se i válel od buňáče pryč. Když se s kamarádem navrátil, medvěd už dodělal. Vašku Kašíků, ta náhoda se měla stát tak nám tam v těch lesích na Elk River. Když si na to vzpomenu, moje ševcovská krev ve mne stydne. Já vím, že ty bys byl při tom přišel pryč, to jsem jist. Kde pak, ty bys mně nestačil a taky myslím, že by medvěd ani ševce nežral. Komáři však si nevybírají. Večer jsme se koupali v Big Lake, kde na nás sedali v celých hejnech a na hoře ve městě vždy jen pár, ale ti měli uši. — Nyní něco od nás. Počasí tu máme trochu jako v zimě s popraškem sněhu. V noci hezky mrzne a ve dne je dosti teplo. Tak musím ukončit to své kázání s přáním všeho dobra těm hodným, ti horší se mají dobře vždy. Na zlar!

Jos. F. Rohla.

STUART, Nebr., 1913. Dne 26. prosince na sv. Štěpána nebo na koledu. Máme krásné počasí, trochu zima, ale bez sněhu. Letos bylo pěkné na loupání korny. Až na samé svátky nám trochu více ostudilo. Novéha tu nic ani ne- … mají … lepší odpočinek nyní, ale vozí zase seno. Je asi $9.00 tuna. Vozí se ho, že ani nemohou dostat káry. — Váš

George Jonáš.

RAYMOND, Minn. — Tak už máme po svátcích, šťastně a ve zdraví jsme jich užili. Santa Claus byl dosti štědrý, jak bylo viděti v naší škole, kde měly dítky zábavu a pěkný stromek vánoční, obalený vším, jak ořechy, tak jablky a cukrovím všeho druhu. Byly na něm také pozlacené stužky a svíčky, tak že byla radost podívat se naň, když zaplál v záři nádherných světel. Naše učitelka, slečna McKenzie, se usmívala hrdě z radosti, jak se jí to zdařilo. A pak dítky začaly se svým programem, což podobalo se pěknému školnímu divadlu. Po ukončení divadelního představení nastala dražba, neb měly ty větší školní dívky upletené koule z různé látky a uvnitř bylo jméno a příjmení každé majitelky a když si takovou kouli pán koupil, rozpečetil a přečetl jméno a pak s takovou dívkou, kteréž jméno tam bylo napsáno, mohl jíti k večeři, kterou tam každá maminka přinesla zdarma. Po ukončení dražby začalo se večeřet a trvalo to až přes půlnoc, tak že naše učitelka, slečna Mabel McKenzie, sehnala hezkou sumu peněz. Tak vzdáváme jí díky a všechnu čest, neb zkusila dosti, než dítky všemu naučila ke své spokojenosti. Když jsem se zmínil o této vánoční slavnosti, tak jsem si vzpomněl, jak bývalo u nás o koledě. Ve staré vlasti na štědrý den se nic nesmělo jíst, teprve až o 11. hodině dopoledne, a to už byly pečené calty. K těm si koupili žejdlík neb dva kmínky a to byl oběd. Po celý den se pekly calty, koláčky a rohlíky; vařily se ryby, černý kuba a jiné a jiné věci. Večer byla štědrovečerní večeře a koleda. Také všechen dobytek dostal večeři. Po večeři šla svobodná děvčata do zahrady ke stromu a třásla s ním, říkajíce: Třesu, třesu bez, ozvi se mi pes, kde můj milej večeří, ozvi se mi dnes a s které strany pes zaštěkal, tam měl býti její milý, a do roka a do dne měla býti zaň vdána. Za nějakou chvíli přišel sluha mladý a jeho otec, který měl na zádech nůši; mladý zatroubil na troubu, ke kteréž melodii se přidával nápěv: Sluha troubí pod podloubí, má ženu Kačenu a dceru Mařenu, sám je bulík. Pak jeho starý otec začal vinšovat šťastné a veselé svátky a předříkával koledu Štěpáne. Za to dostal do nůše od každého jídla trochu. To už měl každý z celé vsi pro něho přichystáno do 11 hodin. Potom do 12 hodin byla hospoda plna lidu i u židů, neb k nám do Záliší scházeli se lidé z Horního a Hartmanic, Klečat a Mažic a ti se bavili v hospodě, aby nezaspali půlnoční, která bylo sloužena v kostele o půl noci, v který čas narodil se Ježíšek. Nejlépe bavil se náš pan učitel, který hrál na varhany v kostele a při tom zpíval, aby nezaspal a posílal služku se džbánkem každou chvíli pro pivo. Služka jmenovala se Bětka, jak jí říkal pan učitel, vždy, když vypil. Bětka, dojdi pro džbánek piva. Trvalo to až do půlnoci a když začali zvonit, vše se hrnulo do kostela i náš pan učitel, který sotva vrávoral, ale přece za pomoci svých známých vyhrabal se na kruchtu a zasedl k varhanám. Když začal zpěv Narodil se Kristus Pán, pan učitel se držel statečně, zpíval a hrál. Někdo vedle něho zpíval Radujme se, veselme se a tu ten vedlejší dobrodinec přidal: Bětka džbánek piva nese. Ještě, že to nebylo slyšet po celém kostele, neb každý v kostele, ať mla- …n … zpo… …ení a … chvíle proží… …pokusím se zdej… …podrobněji popsati. …krajina jest k nepřehlédnu… samá rovina, půdy velice úrodné. Hlavní plodinou jsou pšenice, ječmen a kukuřice — zrna velice dobré kvality. Pšenice dala po akru od 20 do 37 bušlů, ječmen od 40 do 65 a kukuřice šla od 30 do 50 bušlů po akru. Traviny všeho druhu se zde daří — štěpné i prérijní a mám za to, že v nedaleké budoucnosti bude o tuto krajinu závoděno a zvláště až bude $150 za akr požadováno. Ovšem nyní možno zde ještě s menším kapitálem začíti. — Přítomně prodávají se zde farmy, s pěknou výstavností od $60 do $85 akr, dle toho, jak daleko od města jsou vzdáleny. — Jeden krajan mi onehdy vyprávěl, jak prý mu jeden starý farmář před 3 roky nabízel farmu za $50 akr. Jemu však cena zdála se býti příliš vysokou a tak farmu onu koupil jistý právník, kterýž dobře věděl, že neprodělá a skutečně, po krátkém čase ten samý starý farmář nabízel advokátovi $75, ovšem že bezvýsledně. Já jsem zde koupil farmu s výstavností o 160 akrech po $72 a sice prostřednictvím firmy Brim a Mareš z Dwight, Neb. Tyto pány mohu směle všem doporučiti, neboť celou koupi svědomitě mi do pořádku uvedli. Jest zde dosti farem na prodej a sice na mírné splátky, tak že s $2,000 neb $3,000 možno začíti. — Kdo by se snad domníval, že my zde v Dakotě zmrzneme, ten jest velice na omylu, neboť máme zde posud pěkné počasí. Do 8. prosince jsme orali a až teprvé nyní přes noc dostavují se slabší mrazíky, ve dne však jest slunečno a posud bez sněhu. Čítám také časopisy a zvláště v Ženské Hlídce mnoho zajímavého nalézám a souhlasím s dopisy, které zvláště o vzdělání našich žen pojednávají. — Dnes jsou již poměry mnohem lepší, neboť muž seznal, že nevědomost ženy jest bič, který sám na sebe pletl a otevřel jí proto cestu do chrámu vědění s umění četnými školami a výbornými vzdělávacími ústavy. — Povinnost české dívky jest, aby se horlivě na školách vzdělávala a potom i v životě veřejném, aby dobrou literaturou, jako jsou spisy Boženy Němcové, se zdokonalovala. Dejte děvčeti vždy vzdělání, nejen však pouze praktické, směřující k pozdějšímu jeho povolání, nýbrž i takové, které by ducha jejího probouzelo. — V úctě horlivý Čtenář.

České hříbky u C. F. Heřmánek, 1312 William Str., Omaha, Neb.

DR. J. C. SOUKUP,
ZUBNÍ LÉKAŘ
Telefon: Douglas 130
201 Paxton Block (roh 16. a Farnam, OMAHA, NEBR.

F. M. Scoblík,
český právník a obhájce.
VEŘEJNÁ PRAXE.
Security Block - TYNDALL, S. D.

LOUIS BERKA,
český právník a veřejný notář
436 Bee Bldg., Omaha
[illegible]

Pojištění proti ohni, úrazu a nejlepších společnosti obstará Vám
JOS. V. KAŠPAR,
veřejný notář, 1424 So. 13. Str., Omaha, Nebr.
Prodává lístky, půjčky, prodej a pronajímání majetků. Tel. Red 4354. [illegible]

…splátky na pozemky
…tte Valley, Nebraska, budou …ty. Můžete si koupiti vybra… nebo nezavodněné pozem… nejlepších části státu buď na …mi, nebo na malé peněžní …dlouhou dobu. Nedejte si ujíti …žitost. Pište mi o úplnou informaci, jež jest zdarma na dotaz.
R. A. SMITH,
Kolonizační a průmyslový jednatel, Union Pacific Railroad Co., Room 99 Union Pacific Building, OMAHA, NEB.

Zkoušení očí
a přizpůsobování brejlí vykonávám s největší přesností, což mohu dosvědčiti množstvím krajanů, jichž přízně jsem dosáhl svojí 11-letou zkušeností a uspokojením.
CHAS. J. VLACH,
český optik
872 Brandeis Bldg.
Hodiny od 9 ráno do 6 večer. Večer a v neděli dle ujednání.
TEL. TYLER 1823

Dr. J. J. Warta
Léčí nemoce očí, uší, nosu a hrdla.
Upravuje brejle.
Čís. pokoje 924 — W. O. W. Bldg.
V úřadovně od 9 hodin dopoledne do 5 hodin odpoledne.
Telefon: Douglas 5852.

C. H. Kubát,
právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.
403 Barker Block. 15. a Farnam,
Tel. Doug. 6867. Omaha, Neb.

Dr. F. W. NOVÁK,
český zubní lékař
430-32 State Bank Bldg., 17. a Harney ulice, Omaha, Nebraska.
TELEFON: RED 3749. V úřadovně od 9 hodin ráno do 5 hodin odpoledne. (33-tfo)

Dr. Chas. Rosewater
český lékař
Úřadovna 222 Bee Bldg., Omaha, Neb.
Ord. hodiny — 11 ráno.
2 do 4 odp. — 5.30 do 6 odp.
V neděli: 10 do 12 dopol.

Dr. V. Anýž,
lékař a ranhojič
bývalý volontér kliniky dvorního rady, prof. dra. Pawlika, pro nemoci ženské a chirurgické kliniky prof. dra. Kukuly v Praze.
Léčí všechny ženské a zastaralé nemoci.
Léky z vlastní laboratoře zašlou se na požádání. 24-6m
BRAINARD, NEB.

Dr. B. DIENSTBIER
český zubní lékař
Pokoj č. 715 City National Bank (16. a Harney ulice)
Tel. Douglas 4294
Res. 1918 S. 14. St. Tel. Doug. 4605
Úřaduje od 9 h. dop. do 5 h. odp. Večer dle ujednání. 50tf

Julius J. Žitník,
právník
a spolehlivý rádce ve všech právních záležitostech.
715 Brandeis Theater Bldg.
Tel. Douglas 2876.
OMAHA — NEBRASKA.
Zástupce u všech soudů. tf

JOS. T. VOTAVA.
PRÁVNÍK
Úřadovna: č. pokoje 300 Bee Building.
Telefon: Douglas 651.
Omaha — Nebraska.